

Kjære Brevigianere og andre frammøtte.

Når jeg nu skuer ut over dette folkehav som er kommet

For å hylle meg i dag, banker mitt snart 400 år gamle hjerte sterkt i brystet.

Skjønt jeg må innrømme at det ikke er meg selv som står her foran dere, men en av mine alter egoer.

Nok om det.

Her jeg står i Desemberkulda i tynne silkebukser og silkebluse må jeg få si at jeg lenges tilbake til tiden i Venezia.

Ikke kun til de store sjøslagene, men til det varme klimaet der nede i Middelhavet.

Men, jeg får legge noe av skylden på min fader, Sivert, som i sin våryrhet i 1622 skapte liv i denne mannspersonen.

I Venezia hadde jeg nok mine venninner, langt som jeg var hjemmefra, men at jeg også har venninner her i byen har først i den senere tid kommet meg for øre.

Det synes litt merkelig å skulle ha venninner man ikke kjenner til, Men hvem vet, kanskje vi en vakker dag kan stifte nærmere bekjentskap?

La dog ikke min hustru få nyss om dette.

Det har ikke skjedd mye rundt min ringe person det siste året,

Dog må nevnes min tur til hovedstaden Oslo, som den nå visstnok heter igjen.

Der fikk jeg æren av å åpne Cort Adellers Plass, foreløpig en steinørken nederst i Cort Adellers Gate, men allikevel.

Det er planer om både beplantning og statue.

Da jeg ytret ønske om å kalle plassen Cort Adellers Parkeringsplass, ble det et øyeblikks stillhet.

Årsaken til anmodningen var de svært høye parkerings-kostnadene i hovedstaden. Jeg venter fortsatt på svar.....

Dog ville det glede mitt hjerte meget om noe liknende kunne skje også i min kjære fødeby, men min kledelige, om enn falske beskjedenhet hindrer meg i å selv forfølge dette videre.

Som Curts stedfortreder her på jord, legger jeg herved disse blomstene ned til minne om hans fødselsdag 16. desember.

Takk for oppmerksomheten.

